

Святкова круговерть захоплює нас: подарунки, ялинка, гірлянди, срібний дощик.

Все навкруги сяє, а метушня начебто й не заважає, не дратує. Здається, що ми завершили важливі справи, все встигли, навели порядок. І готові відправлятися у нову подорож.

Наш шлях у прийдешній рік представляється широкою дорогою для кожного з нас і для всіх нас разом.

Вона розстилається перед нами чистим, білим сніговим простором. Сніг присипав все, що ми хотіли б забути. На білосніжному шляху ще немає жодного сліду. Ми можемо почати все з початку, з нового чистого листа. І наші сліди будуть гарні, розумні, добрі...

Ми все зможемо: створити, виправити, поділитись, допомогти, усміхнутись, посміятись. І вірити...

* * *

**Захоплення – з мелодії душі,
Як милозвучність – з м'якості у слові,
Як спокій серця – чистих дум рушій,
Як дар життя – з великої любові.**

* * *

**Я маю мрію народити вірші,
Тривожні й чулі, чесні і відверті, -
Хтось, може, стане хоч на мить щирішим
В сучасності химерній круговерті.**

**Я маю мрію народити Всесвіт –
Пробачте, люди, за таку глобальність! –
Щоб кожна зірка мала шанс воскреснуть
І в людях відшукати досконалість.**

І ось, нарешті, пішов сніг. Пухнасті сніжинки кружляли у довгоочікуваному білому вальсі, на який запрошували всіх нас. Сніжне мереживо огорнуло заледенілі віти, ялинкові лапи. Чарівні дерева мов у весільному вбранні.

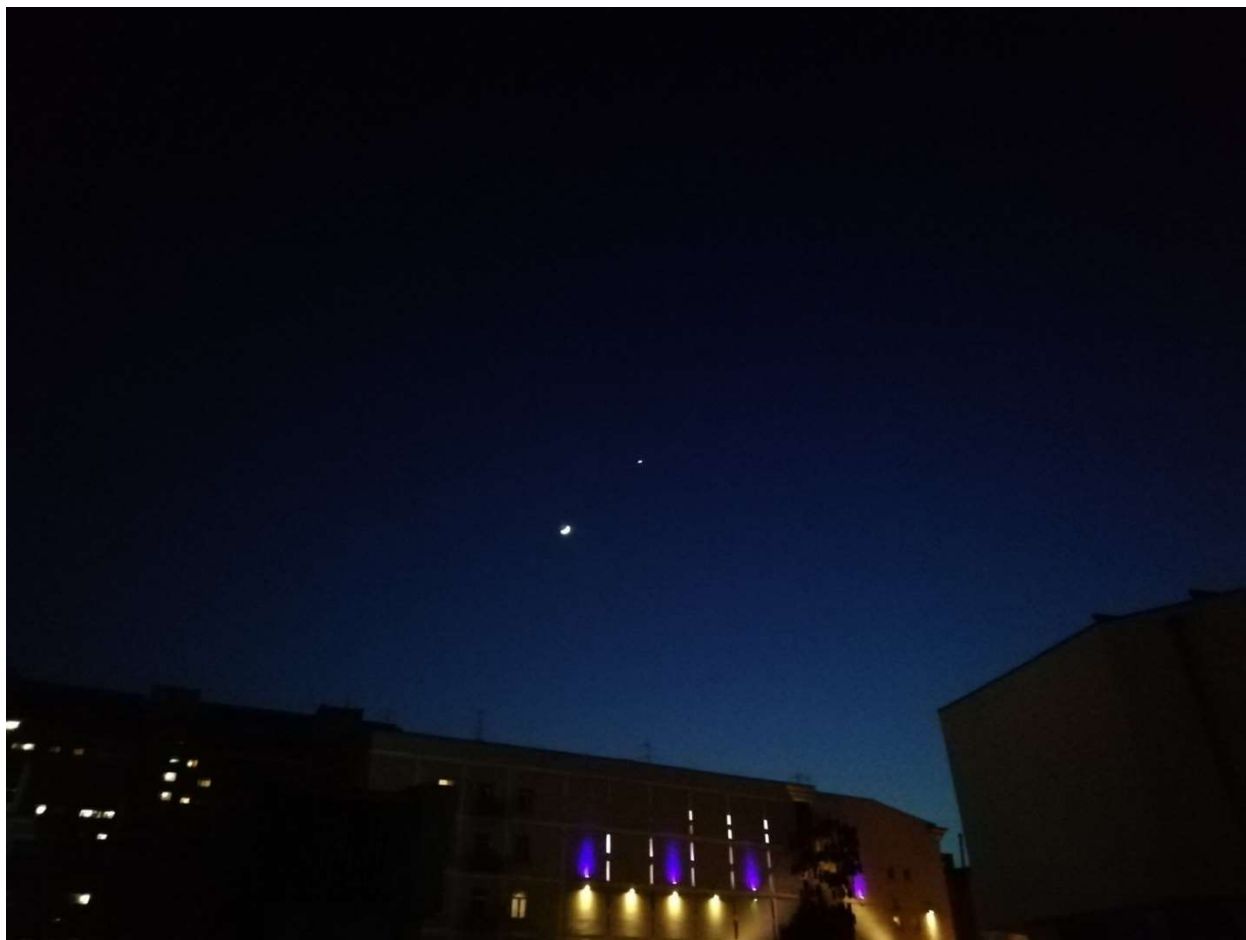

Найдовша ніч року подарувала нам морозне зоряне небо, з якого падали яскраві білі метеори – щорічні потоки з загадковими назвами Гемініди, Урсіди. А дехто вважав це передсвятковими салютами – заради цього варто було не спати цієї ночі і встигнути загадати бажання, доки падає зірка...

І знову, як у дитинстві, ми починаємо вірити у казку. Ну, може, все ж таки здійсняться наші найщиріші побажання? Хоча б одне! Дай Боже!

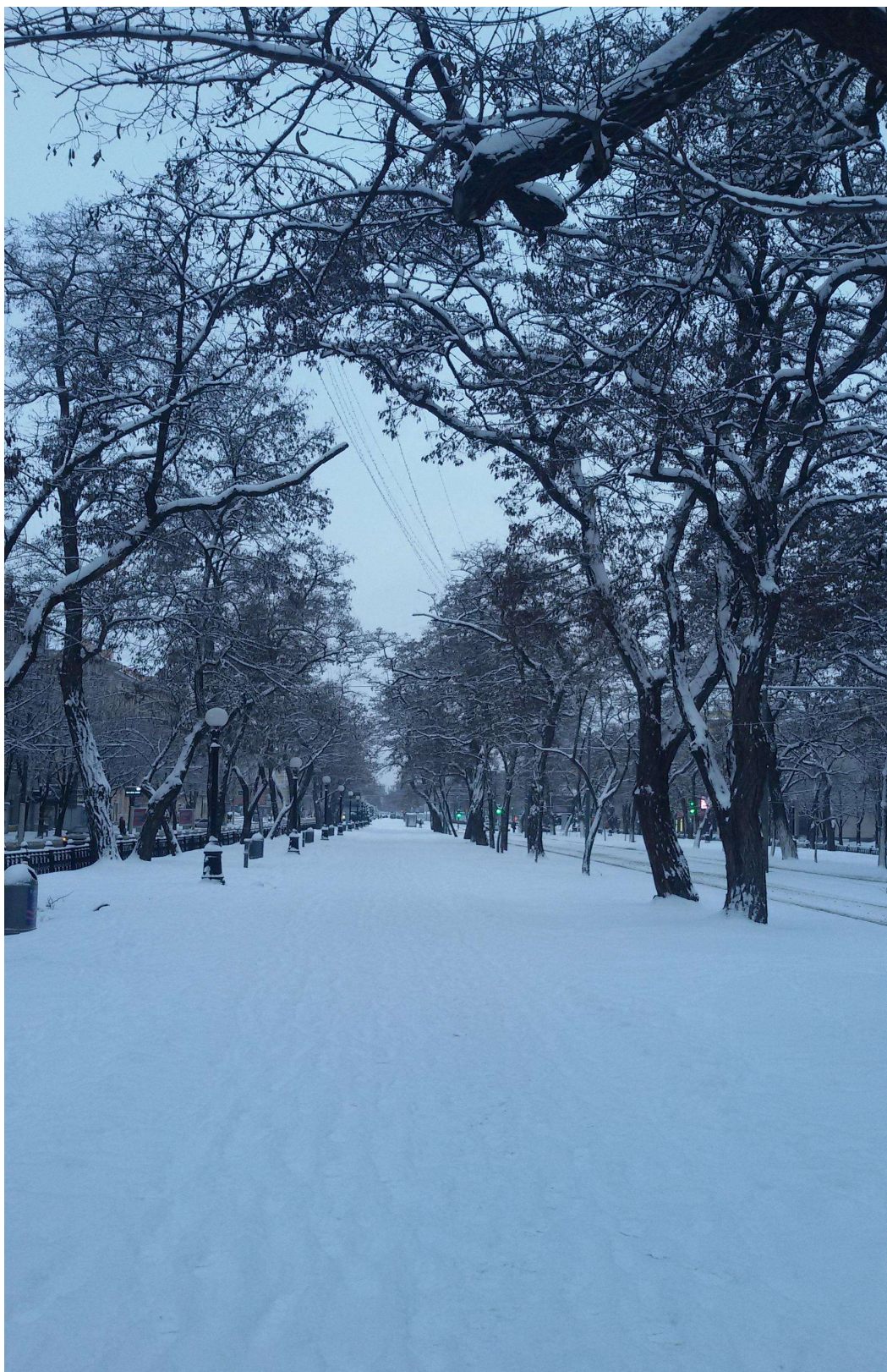
А на небі вже засяяла Віфлеємська зоря...

Свята ніч, тиха ніч,
Ясність б'є від зірниць.
Дитинонька Пресвята,
Така ясна, мов зоря,
Спочиває тихо,
тихо в тихім сні.

**Она всегда над головой,
Ты только подними глаза,
Во тьме ночи голубизной
Сияет яркая звезда.
И даже если тучи вдруг
Её закрыли свет,
Она живёт, твой добрый друг,
И не погасла, нет.**

Подорож продовжується від Різдва до Різдва...

У віртуальній подорожі нас супроводжували поетичні рядки Ірини Лушинської, Марини Недогібченко (Яланської), Віктора Колохова, фотоетюди Марини і Антона Складановських.